

POV.

POINT OF VIEW INTERNATIONAL

Steen Blendstrup

22/04-2018

Et liv i helvede: “The Art of Falling”

TEATER – Der er dem, der med Sartre siger, at “Helvede – det er de andre”. I ‘The Art of Falling’ synes talemåden at være reduceret til ét menneske. Symbiosen mellem mor og datter – Big Edie og Little Edie – er så dysfunktionel, at det ikke er til at holde ud ... hvis ikke forbindelsen havde været så komisk.

To kvinder lever sammen i et herskabshus i East Hampton, et mondænt tilholdssted for New Yorks elite med evigt bølgeskvulp i baggrunden.

De tilhører selv denne elite. Har aldrig arbejdet, men Big Edie sang engang (men det var vist på amatørplan), og Little Edie var på nippet til et gennembrud som sanger og danser – siger hun.

Som det sig hør og bør for en kvinde fra denne klasse giftede Big Edie sig med en rig og indflydelsesrig mand, der altid arbejdede inde i City, mens hun passede børnene ude i East Hampton. Og sin elsker.

De blev skilt, og selv om hun beholdt huset, har det fået lov at forfalde.

Psykologisk er det en perfekt beskrivelse af et Double Bind, hvor begge hovedpersoner er afhængige af hinanden, men er dybt overbeviste om, at det er den anden, der er afhængig og har brug for hjælp.

På et tidspunkt følte Little Edie sig kaldet til at flytte hjem for at passe sin gamle mor, men forfaldet fik lov at fortsætte.

Nu forfalder de sammen med huset. Og sammen med et syndigt rod af katte, vaskebjørne og fugle, der er rykket ind i den snes værelser, som er fyldt med ragelse og støvede minder.

Et perfekt double bind

Big Edie gider dårligt tage tøj på længere (og slet ikke BH – en løbende joke i forestillingen), mens Little Edie klæder sig elegant i falmede gevandter og forsøger at holde figuren for at opretholde illusionen om en scenekarriere, der kan genoplives, og elskere, som kan genvindes.

Psykologisk er det en perfekt beskrivelse af et Double Bind, hvor begge hovedpersoner er afhængige af hinanden, men er dybt overbeviste om, at det er den anden, der er afhængig og har brug for hjælp. De skændes hele tiden og borer kniven ind, hvor det er allermest smertefuldt.

Men det er, som om alting preller af. De er født overklasse. De har privilegier, og de tager dem som en given ting. Det sjove er, at de slipper afsted med det, fordi de fleste bliver helt paf over den selvfølgelighed, hvormed de indtager deres retmæssige plads på toppen af kransekagen.

Hverken elregninger eller sundhedsmyndighedernes påbud har nogen plads i deres verden. Det kan godt være de lever i Helvede, men de gør det på deres egne præmisser – de er stjerner i deres egne liv.

De behøver heller ikke at kunne lide folk for at omgås dem. Det får deres gæster (som på Teatret ved Sorte Hest alle spilles af Kevin Kiernan-Molloy) også at mærke. Der kindkys ses og komplimenteres, men i næste sekund skrues sarkasmen på, og bagtalelse er en kunst, som mestres til fuldkommenhed.

Der er præsten. Der er sønnen/broderen. Der er Little Edies elskere (eller mindet om dem), Der er Jackie Kennedy/Onassis, som er niece/kusine til Edie'rne. Og så er der filmholdet ...

Dysfunktionelle familierelationer med rod i virkeligheden

The Art of Falling er baseret på dokumentarfilmen Grey Gardens, der fortæller om virkelighedens mor-datter relation mellem Edith & Edith Bouvier Beale i en virkelig herskabsvilla i East Hampton i grasserende forfald.

Det gør ikke dette absurde kammerspil mindre interessant, at det har rod i virkeligheden. Nogle optrin er skolebogseksempler på dysfunktionelle familierelationer – nærmest af mytologiske proportioner. Andre forvandles af de bidende onde replikker til stor komik.

I sidste ende er det selvfølgelig en tragedie. Men det er vel at mærke en tragedie, som hovedpersonerne ikke anerkender. Hverken elregninger eller sundhedsmyndighedernes påbud har nogen plads i deres verden. Det kan godt være de lever i Helvede, men de gør det på deres egne præmisser – de er stjerner i deres egne liv.

Fra forestillingen. FOTOGRAF: RICKARD STAMPE SÖDERSTRÖM

The Art of Falling af Sara Stridsberg er oversat til engelsk (eller rettere: amerikansk) fra svensk.

Amerikanskfødte Rhea Leman (som i øvrigt er vokset op på Long Island, ikke langt fra East Hampton) har instrueret med Sue Hansen-Styles og Siri Stampe som de to Edie'r og Kevin Kiernan-Molloy som de øvrige figurer.

Teatret ved Sorte Hest lægger intimszene til forestillingen, der klædeligt opføres på et let forståeligt engelsk/amerikansk.

Foto: Rickard S. Söderström

Teatret ved Sorte Hest, Vesterbrogade 150, 1620 København V, tlf. 33 31 06 06 20.
april.2018 – 12. maj. 2018, man-fre kl. 20, lør kl. 17

Billetter på billet@sortehest.com

Baren åbner en time før forestillingen starter